

สวัสดิ์:

ดณ: นทศ ๕ วัฒนโสภณ ก. ๖ /

บทประพันธ์: วัฒนโสภณ ก. ๖ / วันที่ ๓๐ ม.ค. ๖๐

โกธกะทิง

- ๓๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุญชรโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

ดมัย คุณตามานานแล้วหรือคะ ขอประทานโทษคะ คิดฉันว่าฉันมาในอุ้งคะ
หลวงเทพ เรียบร้อยแล้วหรือ
ดมัย คะ เรียบร้อยแล้ว นี่ใจคะ
หลวงเทพ เอาเท้าไฟเขียวหรือ
ดมัย คิดฉันเพิ่งเข้ามาคะ ชื่อเมื่อหลังจากที่ถูกย่องเบาคราวนั้น
หลวงเทพ เหมาะมือดี สำหรับผู้หญิง ..เหมาะที่สุด ใส่กระเป๋าดูดีสบาย หลายเตรียมตัว
พร้อมแล้วหรือ ..คีนี่
ดมัย คะ เตรียมแล้วทุกอย่าง คุณไกรสรมาหาเมื่อบายคะ บอกว่าไม่มีหวัง
หลวงเทพ อะไร
ดมัย เรื่องของเสียเล่าคะ คุณไกรสรไปพบคุณสงศรี พยายามถามอยู่ทั้งนาน แก่กับบอกว่า
แกไม่รู้ว่าจะคงอยู่ที่ไหน คุณไกรสรเชื่อว่าแกพูดจริง ทกลงเลยไม่มีทางจะเข้ากัน
เอาตัวพี่นราได้
หลวงเทพ แปลว่าเรากำลังเอาแผนที่ไปไหมันที่หอนาฬิกาคุณพินี่ สงสัยคีนี่แน่
ดมัย คะ คงไปแน่ ม่ายงั้นพี่นราจะแย
หลวงเทพ อ้าวทวดถามมาก มันยังกับให้ไปคนเดียวเสียด้วย แก่อาจจะคอยตามไปทาง ๆ
ดมัย คุณตาต้องระวังตัว นะคะ อย่าให้มันรู้ว่ามีคนตาม เกี่ยมมันถือว่าผิดสัญญา
พี่นราจะลำบาก

- หลวงเทพ ไ่วใจเถอะ อาจะระวังตัวอย่างคืดที่สุก แต่อาว่า มันไม่ส่งตัวนราแน ๆ
- ถมัย ค่ะ มันคงไม่ส่ง มันคงเอาตัวไ่วเป็นประกันจนกว่ามันจะได้ทองที่โกรกกะทิง
มันรู้ดีว่าเราคงลลอกแผนที่ไ่ว แล้วส่งให้คำรวจ
- หลวงเทพ ซอล หลานลลอกไ่วแล้วหรือ
- ถมัย ค่ะ เรียบร้อย คิดันเอาแผนที่ท่อนของพื้นรามาจากบ้านพื้นราเมื่อวาน คัดกับท่อน
ของคิดันไค้สนิทเขี้ยวคะ ไค้แลคคิจูกกับลลองคิจูกครบบริบูรณ์ นี่คิดันได้มอบให้
คุดไกรสรไปแล้ว
- หลวงเทพ คิแล้ว เขาไจว่าจะทองบูกันใหญ่ที่โกรกกะทิง มันอยู่ที่ไหนนะไค้โกรกกะทิงนี้ อาจยาก
ไปเหลือเกิน
- ถมัย คุดอาจจะอยากเป็นเศรษฐีเหมือนพื้นรา
- หลวงเทพ (หัวเราะ) อาจชอบแค้เหล้า ไม่ชอบทอง ทองมันทำให้คนโลภ
- ถมัย แค้ทองแลกเหล้าไค้นี้คะ
- หลวงเทพ (หัวเราะ) แค้าก็มีเหล้ากินพอแล้วนี้ เบี้ยบ้านาญพอค้าเหล้าทุกเดือน นี่ก็แปลว่า
เราคงไปโกรกกะทิง
- ถมัย ค่ะ คงจะคงไป เพราะเสียเล้ากับขุนเสนาต้องรีบไปแน่ เมื่อไค้แผนที่แล้ว
คิดันหวังพื้นราเหลือเกิน เพราะมันจะคงเอาตัวพื้นราไปเป็นประกันด้วย
- หลวงเทพ แค้คำรวจเขาคงทำไค้อย่างแนบเนียนทรลก อาเขื่อ เขาคงมีวิธีที่จะไม่ทำให้
นราเป็นอันตราย
- ถมัย เรื่องทั้งหมดนี้ มันยุ่งเฟอะเจ่านายมิสเตอร์โคเลอร်คนเขี้ยวแท้ ๆ
- หลวงเทพ นายโคเลอร်เป็นคนตายก่อนเพื่อน ทองเป็นกิเสส ใครทองมันก็ตายเร็ว เงินทอง
ใครก็อยากไค้ แค้ถ้ามากจนไม่รู้จักพอ มันก็กลายเป็นทุกข์ อย่างไค้ นายโคเลอร်คนนี้
ถักแกไม้โลภ-ทองมันก็คงไม่ตาย แค้แกก็เป็นคนทีส่านทุกไค้ตามจับตัวอยู่ตลอดเวลา
สงสัยจะเป็นผู้ร้ายหนีข้ามแดนมากไค้

ฉมัย

คุณพ่อตายเพราะนายโคเลอร์แท้ ๆ ตามหลังนายโคเลอร์จนตาย นี่แหละจะเป็นเหตุ
หนึ่งที่ทำให้คิดฉกฉวยทอง ทำไมพี่ราไม่เกลียดบ้างก็ไม่รู้ คุณพ่อพี่ราก็ตายเพราะ
ทองเหมือนกัน พี่ราควรจะได้เกลียดทองให้มาก นี่กลับชอบทอง ความผิดของเราชัด
กันเหลือเกิน

หลวงเทพ

เวลานี้มีฝรั่งอีกคนหนึ่งชื่อ นายบิสกุก อาพที่สโมสรกินเตอร์เนชแนลคลับเมื่อเกิด
ก่อน หมอนี่ก็บ้าทองอีก คຸຍຸ້ງແຕ່ເງິນທອງ ກູເໝືອນເປັນຊາຕິເດີຍວັກນາຍໂຄເລຣ໌

ฉมัย

เขารู้จักนายโคเลอร์ไหมคะ

หลวงเทพ

ไม่ได้ถาม แต่คงจะไม่รู้จัก เพราะมันคนละรุ่น

ฉมัย

นักบ้าทองบ้าเงิน เขาอาจรู้จักกันก็ได้ อย่างน้อยก็คงจะรู้ประวัติกันบ้าง คิดฉกฉวย
เหมือนกันว่า เหตุไฉนสถานทูตของนายโคเลอร์จึงพยายามตามตัวแกเสียจริง ๆ ถ้าไม่
ใช่ผู้ร้ายข้ามแดน แกก็ต้องเป็นสหายหรือคนดีกับคามีลละไรสักอย่างนั่น ๆ

หลวงเทพ

ถ้ารู้สักว่านายโคเลอร์เป็นคนดีกับมาก พี่เมืองพี่ของนราเมื่อยังไม่ตายเคยเล่า
ให้ข้าฟังบ่อย ๆ ว่า นายโคเลอร์แกกลัวสถานทูตของแกมาก แกเคยกำชับพี่เมืองเสมอ
ว่า ห้ามบอกใครว่าแกอยู่ที่ไหน

ฉมัย

กูมันดีกับเหลือเกินนะคะ โกรธกะทิงนี้ แต่เรารู้เรื่องกันเร็ว ๆ นี้แหละ

หลวงเทพ

จากลับละ คีนนี่จะไปคอยช่วยไฉน ๆ นะหลาน

(คนตรี)

(เสียงนาฬิกาเรือนใหญ่ตี ๑๒ ครั้ง ควรใช้ระฆังตีไกล ๆ)

(เสียงรถยนต์ เสียงรถหยุด เสียงงปอกและปอกประตู)

(ฉมัยเดินจากรถไปที่หอพัก นาฬิกาสวนลุมพินี)

ฉมัย

(หยุดเดินและร้องเบา ๆ อย่างตกใจ) ใคร...นั่นใคร

สีดล

คุณชื่อฉมัย ใช่ไหม

- ลมัย ไช้ คุณเป็นใคร
 สือลับ ยมมาจากท่านขุนเสนา
 ลมัย ว่ายังไฉ
 สือลับ ท่านขุนสั่งให้มารับแผนที่
 ลมัย ให้มารับแผนที่อะไร
 สือลับ โกรธกะทิง
 ลมัย แล้วสั่งอะไรมาลิกหรือเปล่า
 สือลับ เปล่า
 ลมัย อ้าว แล้วคุณนรารัษฏ์อยู่ไหน ความที่ตกลงกันต้องเอาตัวคุณนรามาแลกแผนที่
 สือลับ คุณต้องเอาแผนที่มาก่อน
 ลมัย แล้วคุณนรารัษฏ์
 สือลับ แล้วคุณจะพบคุณนราที่หลัง
 ลมัย ใต้ ก็ว่าจะพาคุณนรามาแลกแผนที่ที่นี่ไม่ใช่หรื
 สือลับ มันเป็นไปได้หรือคุณ ถ้าผมขึ้นพามา ผมก็ไฉ่ ผมจะรู้ไฉ่ยังไฉ่ว่าคุณเอาตัวรามา
 หรือเปล่า ถ้าคุณเอาตัวรามา ผมก็ตกลงแน่
 ลมัย ทำไม่ถึงจะแย้ ก็เราแลกกัน
 สือลับ แลกกันหรือครับ (หัวเราะ) ผมขึ้นเอาตัวคุณนรามา คุณก็คงเอาตัวคุณนราไป แล้ว
 ผมก็คงไม่ได้แผนที่
 ลมัย ฉันทันใจถึงเพียงนั้นหรือ
 สือลับ ใครจะรู้ คุณแน่ใจหรือว่าคุณไม่ได้พาตัวรามาด้วย
 ลมัย ความซื่อตกลง ฉันทาตัวรามาไม่ได้ ขึ้นพามา พี่นราก็ตาย ฉันทาจะมาทำไมกัน
 สือลับ (หัวเราะ) ใครจะรู้ว่าคุณไม่พามา

- ลมัย แล้วจะทำยังงัยกัน ไม่มีคุณนรา ก็ไม่มีแผนที่
- สือลับ ถ้าไม่มีแผนที่ คุณนราก็ตาย
- ลมัย นี่ขุนเสนาจะหาเรื่องถึงเพียงนั้นเทียวหรือ
- สือลับ ก็ลองดู
- ลมัย นี่จะเลายังงัยกัน ฉันไม่เข้าใจเลย นึกให้ฉันมา ฉันก็มา แล้วก็ไม่เอาตัวพี่นรา มา
ทำผิดสัญญาอย่างนี้แล้วจะเจรจากันไคยังงัย
- สือลับ คุณจะให้แผนที่หรือไม่ให้ พูดยกกันสั้น ๆ ผมไม่มีเวลา
- ลมัย เอาตัวพี่นรา มาสิ ฉันจะให้
- สือลับ คุณไคตัวคุณนราแน่ แต่ผมขอแผนที่ก่อน
- ลมัย ฉันให้แผนที่ไป ฉันก็ไคตัวคุณนราเท่านั้นเอง
- สือลับ คุณไคตัวคุณนราแน่ แต่ไม่ใช่ที่นี่
- ลมัย ที่ไหน
- สือลับ ผมยังบอกไคไค แต่ผมเอาตัวคุณนราไปรอคุณไว้แล้ว ถ้าคุณเอาแผนที่ให้ผม ผมจะ
บอกให้คุณไปพบคุณนราทันที เวลานี้คุณนราถูกมัดขังอยู่ในโรงแรมแห่งหนึ่ง
- ลมัย โรงแรมอะไร
- สือลับ ผมจะบอกไคยังงัย เอาแผนที่มาก่อนสิ แล้วผมจะบอกให้ละเอียดว่าคุณนราอยู่โรงแรม
อะไร เลขห้องเท่าไร ภูมิจากของคุณนราอยู่ในกระเป๋าผมแล้ว คุณส่งแผนที่มา ผมก็จะ
ส่งภูมิจากให้ คุณไม่ต้องกังวล คุณไคตัวคุณนราแน่
- ลมัย (นั่งลงอย่างครอง)
- สือลับ คุณไม่เชื่อผมหรือ ถ้าไม่เชื่อผมก็ช่วยอะไรไคไค ผมก็เสียใจที่ผมนำคุณนรามาที่นี่ไคไค
เพราะผมเสียเปรียบคุณมาก
- ลมัย แบบนี้ฉันก็เสียเปรียบคุณมาก
- สือลับ อ้อ มันประโยชน์ของคุณ คุณคงดารถตัวคุณนรา คุณก็คงเสียเปรียบบ้าง

- ลมัย (นั่งตรง) คุณแน่ใจว่าคุณนราอยู่ในโรงแรม
- สือลับ ค่ายเดียวรึของคุณ
- ลมัย ค่ายเดียวรึของคุณ ?
- สือลับ ครับ ถ้าคุณคิดว่า ผมมีเกียรติ
- ลมัย ทกลง ฉันก็ทำให้ดีกว่านี้ไม่ได้แล้ว เอา แผนที่
- สือลับ (รับแผนที่) ผมขอฉายไฟคุณนี่ยก่อน...ฮือ เข้าที่คงไม่ปลอดภัยคุณ
- ลมัย ก็ถูกระดานซี เก่าคร่ำอย่างนี้ ฉันก็ จะปลอดภัยยิ่ง
- สือลับ แล้วคุณดอกไวหรือเปล่า
- ลมัย เปล่า
- สือลับ แน่นะ
- ลมัย แน่
- สือลับ ระวังนะ ถ้าคุณขึ้นดอกเอาไว คุณเองจะแย่
- ลมัย ฉันไม่ได้ดอก ว่าไง โรงแรมอะไรที่เอาคุณนราไปขังไว้ บดกร้าวหน่อย ฉันให้แผนที่ไปแล้ว
- สือลับ โรงแรมเทพธานี
- ลมัย เทพธานี
- สือลับ ครับ ก็โรงแรมที่คุณเคยไปนะแหละ คุณตรากู้จักดี อยู่ห้องเบอร์เก้า
- ลมัย เบอร์เก้า แน่นะ เบอร์เก้า
- สือลับ ยิ่งถว่าแน่นเสียอีก
- ลมัย ฉันว่าคุณโกหก
- สือลับ โกหก คุณรู้ได้ยังไงว่าโกหก
- ลมัย คนทั้งโรงแรมเทพธานีรู้จักคุณนราดี ถ้าคุณขึ้นพาคุณนราไปที่เทพธานี คุณก็ถูกจับแน่

สือลับ

(หัวเราะ) ท่านขุนเสนาไม่โง่ถึงเพียงนั้นหรอกคุณ เราจับคุณมราติคหนวดเสีย
เพิ่มเที่ยว คุณมราเดินเข้าไปพร้อมด้วยปืนที่จ่อหลังอยู่ถึงสองกระบอก มันไม่ยาก
หรอกคุณที่จะเอาคุณมราไปเก็บไว้ในโรงแรมเทพธานี เจ้า นี้ก็อยู่เจตของเบอร์เก่า

ดมัย

ฉันจะลองเชื่อกุณคุณ

สือลับ

อ้อ คุณไม่ต้องลอง เชื่อได้โดยที่เดียว เลาดะ ผมจะรีบไป ซ้ำประเดี้ยวโคน
ตำราของคุนตะกรับแย้

(เสียงฝีเท้ากระทบลานซีเมนต์ แล้วเสียงส่ำทารถ รถแล่นออกไป)

ดมัย

(ถอนใจใหญ่ มองรอบ ๆ) เอ๊ะ คุณลาไม่มา...

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพ)

หลวงเทพ

เรียบร้อยหรือ หลาน

ดมัย

คุณลาหรือคะ...คะ เรียบร้อยคะ มันไปเอาตัวพี่มราที่โรงแรมเทพธานี มันบอกว่า
มันมัดไว้ในห้องเบอร์เก่า

หลวงเทพ

ถ้ามันก็รีบไป แค่อ่าหวังอะไรมาก ลาเชื่อว่ามันไม่ ยังไม่ปล่อย

ดมัย

คะ หวังยากคะ ดิฉัน...รู้ว่าจะต้องอดทน เพราะมันจะต้องฝึกหวังแน่ ๆ

เอ๊ะ นั่นใคร

หลวงเทพ

ใครนั่น...ใคร . ทำไมไม่พูด

(คนตรี)

โหมก: พิเศษ 70 ขุดลอบฟ้านี้: พงศาวดาร ศรีวิชัย
ดมัย 71
วัดม. วัดม. ป.ม. ล.ม.ย
ก.ก.ก. ล.ก.ก.ก. น. ก.ก.ก.ก.ก.
ก.ก.ก. ล.ก.ก.ก. น. ล.ก.ก.ก.
โหมก: พิเศษ 70 ขุดลอบฟ้านี้: พงศาวดาร ศรีวิชัย

โกธกะทิง

- ๓๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

ฉมัย คุณตามานานแล้วหรือคะ ขอลประทานโทษคะ คิฉันมาขึ้นรถเป็นนัยคะ

หลวงเทพ เรียบร้อยแล้วหรือ

ฉมัย คะ เรียบร้อยแล้ว นี่ไงคะ

หลวงเทพ เอาเท่าไฟเขียวหรือ

ฉมัย คิฉันเพิ่งขึ้นมาก็คะ ขึ้นเมื่อหลังจากที่ถูกย่องเขาครวานัน

หลวงเทพ เหมาะมีอภี สำหรับผู้หญิง ..เหมาะที่สุด ใส่กระเป๋าดูดีใส่สบาย หลายเตรียมตัว
พร้อมแล้วหรือ ..คินนี้

ฉมัย คะ เตรียมแล้วทุกอย่าง คุณโกธสรวาทาเมื่อบ่ายคะ บอกว่าไม่มีหวัง

หลวงเทพ อะไร

ฉมัย เรื่องของเสียเล่าคะ คุณโกธสรไปพบคุณสงศรี พยายามถามอยู่ทั้งนาน แต่ก็บอกว่า
แกไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน คุณโกธสรเชื่อว่าแกพูดจริง ตกงเลยไม่มีทางจะเข้ากัน
เล่าตัวพี่นราได้

หลวงเทพ แปลว่าเราก็คงเจอแผนที่ไปไหนที่หอณาฬิการัณณิน สงยามคินนี้แน่

ฉมัย คะ คงไปแน่ ม่ายงั้นพี่นราจะแย

หลวงเทพ อ้าวหลวงหลานมาก มันบังคับให้ไปคนเดียวเสียด้วย แต่เราจะคอยตามไปทาง ๆ

ฉมัย คุณตามองระวังตัว นะคะ อย่าให้มันรู้ว่ามีคนตาม เคียวมันคิดว่าผิดสัญญา
พี่นราจะลำบาก

หลวงเทพ

ไวใจเถอะ ล่าจะระวังตัวอย่างดีที่สุด แค่ว่า มันไม่ส่งตัวนราแน่ ๆ

ลมัย

กะ มันคงไม่ส่ง มันคงเอาตัวไวเป็นประกันจนกว่ามันจะไ้ทองที่โกรกกะทิง
มันรู้ก็ว่าเราคงลลกลแผนที่ไว แล้วส่งให้ตำรวจ

หลวงเทพ

ขอล หลานลลกลไวแล้วหรือ

ลมัย

กะ เรียบร้อย คิฉินเอาแผนที่ทอนของพี่น้องมาจากบ้านพี่น้องมาเมื่อวาน ค่อกับทอน
ของคิฉินไค่สนิทเพียวกะ ไค่แลกที่จู้กับลงจู้กับบริบูรณ์ นี่คิฉินได้มอบให้
คุณไกรสรไปแล้ว

หลวงเทพ

ก็แล้ว เขาใจว่าจะคงบู๊กันใหญ่ที่โกรกกะทิง มันอยู่ที่ไหนนะไค่โกรกกะทิงนี้ ล่าอยาก
ไปเหลือเกิน

ลมัย

คุณล่าคงจะอยากเป็นเศรษฐีเหมือนพี่น้อง

หลวงเทพ

(หัวเราะ) ล่าชอบแค่เหล้า ไม่ชอบทอง ทองมันทำให้คนโลภ

ลมัย

แค่ทองแลกเหล้าไค่นี้นะ

หลวงเทพ

(หัวเราะ) แค่อ่าก็มีเหล้ากินพอแล้วนี่ เบี้ยบ้านาญพลค่าเหล้าทุกเดือน นี่ก็แปลว่า
เราคงไปโกรกกะทิง

ลมัย

กะ คงจะคงไป เพราะเสียเล้ากับขุนเสนาต้องรีบไปแน่ เมื่อไค่แผนที่แล้ว
คิฉินห่วงพี่น้องเหลือเกิน เพราะมันจะคงเอาตัวพี่น้องไปเป็นประกันด้วย

หลวงเทพ

แค่ตำรวจเขาคงทำได้อย่างแนบเนียนหรอก ล่าเชื่อ เขาคงมีวิธีที่จะไม่ทำให้
นราเป็นอันตราย

ลมัย

เรื่องทั้งหมดนี้ มันยุ่งเพี๊วจะเจ้านายมิสเตอร์โคเลฮอร์คนเกียวแท้ ๆ

หลวงเทพ

นายโคเลฮอร์เป็นคนตายก่อนเพื่อน ทองเป็นกิเสส ใครหลงมันก็ตายเร็ว เงินทอง
ใครก็อยากไค่ แค่อ่ามากจนไม่รู้จักพอ มันก็กลายเป็นทุกข์ อย่างไค่นายโคเลฮอร์คนนี้
ดัดแก้ไขไม่ได้อ-ทองมันก็คงไม่ตาย แค่อ่าก็เป็นคนที่สาดานทุกไค่ตามจับตัวอยู่ตลอดเวลา
สงสัยจะเป็นผู้ร้ายหนีข้ามแดนมากไค่

ลมัย

คุณพลตายเพราะนายโคเลฮอร์แท้ ๆ ตามหลังนายโคเลฮอร์จนตาย นี่แหละค่ะเป็นเหตุ
หนึ่งที่ทำให้ฉันเกลียดชัง ทว่าไม่พินิจว่าไม่เกลียดบ้างก็ไม่ว่า คุณพลพินิจก็ตายเพราะ
ทองเหมือนกัน พินิจควรจะต้องเกลียดชังให้มาก นี่กลับชอบทอง ความกตัญญูของเราชัก
กันเหลือเกิน

หลวงเทพ

เวลานี้มีฝรั่งอีกคนหนึ่งชื่อ นายบิสกุก ลาภที่สโหมสวณินเทรอร์เนระแนลคลับเมื่อเดือน
ก่อน หมอนี่ก็บ้าทองอีก คุ้ยฟุ้งแต่เรื่องทอง คุณเหมือนเป็นชาติเกี่ยวกับนายโคเลฮอร์

ลมัย

เขารู้จักนายโคเลฮอร์ไหมคะ

หลวงเทพ

ไม่ได้ถาม แต่คงจะไม่รู้จัก เพราะมันคนละรุ่น

ลมัย

นักบ้าทองบ้าเงิน เขาอาจรู้จักกันก็ได้ อย่างน้อยก็ควรจะรู้ประวัติกันบ้าง คินนอยากรู้
เหมือนกันว่า เหตุใดสถานทูตของนายโคเลฮอร์จึงพยายามตามตัวแกเสียจริง ๆ ถ้าไม่
ใช่ผู้ร้ายข้ามแดน แก่ก็คงเป็นสหายหรือคนดีกับตัวว่ามีอะไรสักอย่างนั้น ๆ

หลวงเทพ

ถ้าก็รู้สึกว่านายโคเลฮอร์เป็นคนดีกับมาก ที่เมืองพ่อชลงนว่าเมื่อยังไม่ตายเคยเล่า
ให้ข้าฟังบ่อย ๆ ว่า นายโคเลฮอร์แกล้วสถานทูตของแก่มาก แกเคยกำชับที่เมืองเสมอ
ว่า ห้ามบอกใครว่าแกอยู่ที่ไหน

ลมัย

คุณมันดีกับเหลือเกินนะคะ โกรธกะทั้งนี้ แต่เราก็คงรู้เรื่องกันเร็ว ๆ นี้แหละ

หลวงเทพ

จากลับละ คินนี่จะไปคอยช่วยใจเย็น ๆ นะหลาน

(คนตรี)

(เสียงนาฬิกาเรือนใหญ่ตี ๑๒ ครั้ง ควรใช้ระฆังที่ไกล ๆ)

(เสียงรถยนต์ เสียงรถหยุด เสียงงีบและปิกประทุ)

(ลมัยเดินจากรถไปที่หลังฟ้า นาฬิกาสวนลุมพินี)

ลมัย

(หยุดเดินและร้องเบา ๆ อย่างตกใจ) ใคร...นั่นใคร

สีดล

คุณชื่อลมัย ใช่ไหม

- ลมัย ไช้ คุณเป็นใคร
- สีวลีบ ฌมมาจากท่านขุนเสนา
- ลมัย วายังไง
- สีวลีบ ท่านขุนสั่งให้มารับแผนที่
- ลมัย ให้มารับแผนที่อะไร
- สีวลีบ โกรกกะทิง
- ลมัย แล้วสั่งอะไรมาอีกหรือเปล่า
- สีวลีบ เปล่า
- ลมัย จำ แล้วคุณนราลงอยู่ไหน ความที่ตกลงกันต้องเอาตัวคุณนรามาแลกแผนที่
- สีวลีบ คุณต้องเอาแผนที่มาก่อน
- ลมัย แล้วคุณนราลงๆ
- สีวลีบ แล้วคุณจะพบคุณนราที่หลัง
- ลมัย ะ ก็ว่าจะพาคุณนรามาแลกแผนที่ที่นี้ไม่ใช่หรื
- สีวลีบ มันเป็นไปได้หรือที่คุณ ถ้าผมขึ้นพามา ผมก็โง่ ผมจะรู้ได้ยังไงว่าคุณเอาตัวรามาหรือเปล่านั้น ถ้าคุณเอาตัวรามา ผมก็ต้องแน่
- ลมัย ทำไม่ถึงจะแน่ ก็เราแลกกัน
- สีวลีบ แลกกันหรือครับ (หัวเราะ) ผมขึ้นเอาตัวคุณนรามา คุณก็ยกเอาตัวคุณนราไป แล้วผมก็คงไม่ได้แผนที่
- ลมัย ฉันทันทีถึงเพียงนั้นหรือ
- สีวลีบ ใครจะรู้ คุณแน่ใจหรือว่าคุณไม่ได้พาตัวรามาด้วย
- ลมัย ตามข้อตกลง ฉันทัวตัวรามาไม่ได้ ขึ้นพามา พี่นราก็ตาย ฉันทัวพามาทำไมกัน
- สีวลีบ (หัวเราะ) ใครจะรู้ว่าคุณไม่พามา

- ลมัย แล้วจะทำยังงัยกัน ไม่มีคุณนรา ก็ไม่มีแผนที่
- สีอลับ ถ้าไม่มีแผนที่ คุณนราก็ตาย
- ลมัย นี่ขุนเสนาจะทารุณถึงเพียงนั้นเทียวหรือ
- สีอลับ ก็ลองดู
- ลมัย นี้จะเลายังงัยกัน ฉันไม่เข้าใจเลย นึกให้ฉันมา ฉันก็มา แล้วก็ไม่เอาตัวพินรามมา
ทำผิดสัญญาอย่างนี้แล้วจะเจรจากันไดยังงัย
- สีอลับ คุณจะให้แผนที่หรือไม่ให้ พุกกันสั้น ๆ ผมไม่มีเวลา
- ลมัย เอาตัวพินรามมาซี ฉันจะให้
- สีอลับ คุณได้ตัวคุณนราแน่ แต่ผมขอแผนที่ก่อน
- ลมัย ฉันให้แผนที่ไป ฉันก็ไม่ได้ตัวคุณนราเท่านั้นเอง
- สีอลับ คุณได้ตัวคุณนราแน่ แต่ไม่ใช่ที่นี่
- ลมัย ที่ไหน
- สีอลับ ผมยังบอกไม่ได้ แต่ผมเอาตัวคุณนราไปรอคุณไว้แล้ว ถ้าคุณเอาแผนที่ให้ผม ผมจะ
บอกให้คุณไปพบคุณนราทันที เวลานี้คุณนราถูกมัดอยู่ในโรงแรมแห่งหนึ่ง
- ลมัย โรงแรมอะไร
- สีอลับ ผมจะบอกไดยังงัย เอาแผนที่มาก่อนซี แล้วผมจะบอกให้ละเอียดกว่าคุณนราอยู่โรงแรม
อะไร เซชห้องเท่าไร ภัยุแจะหลงคุณนร่าอยู่ในกระเป๋่าผมแล้ว คุณส่งแผนที่มา ผมก็จะ
ส่งภัยุแจะหลงให้ คุณไม่คองกลัว คุณได้ตัวคุณนราแน่
- ลมัย (นั่งจ้องอย่างตรึง)
- สีอลับ คุณไม่เชื่อผมหรือ ถ้าไม่เชื่อผมก็ช่วยอะไรไม่ได้ ผมก็เสียใจที่ผมนำคุณนรามาที่นี่ไม่ได้
เพราะผมเสียเปรียบคุณมาก
- ลมัย แบบนี้ฉันก็เสียเปรียบคุณมาก
- สีอลับ * มันประโยชน์ของคุณ คุณคงด่าตัวคุณนรา คุณก็คงเสียเปรียบบ้าง

สีกัลป์

(หัวเราะ) ท่านขุนเสนาไม่โง่ถึงเพียงนั้นหรอกคุณ เราจับคุณนราทิดหนวดเสีย
เพิ่มเที่ยว คุณนราเคนเข้าไปพัวพันด้วยปิ่นที่จอล้างอยู่ถึงสองกระบถก มันไม่ยาก
หรอกคุณที่จะเอาคุณนราไปเก็บไว้ที่โรงแรมเทพธานี เค้า นี่ก็อยู่เจตหลงเบอร์เก้า

ลัมย์

ฉันจะลองเชื่อกุณคุณ

สีกัลป์

อ้อ คุณไม่ลองลอง เชื่อกันได้เลยที่เดียว เลาดะ ผมจะรีบไป ซ้ำประเดี้ยวโคน
ตำราของคุนทะกรับแยะ

(เสียงฝีเท้ากระทบดานซีเมนต์ แล้วเสียงสัทารถ รถแล่นออกไป)

ลัมย์

(ถอนใจใหญ่ มองรอบ ๆ) เอ๊ะ คุณนราไม่มา...

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพ)

หลวงเทพ

เรียบร้อยหรือ หลาน

ลัมย์

คุณนราหรือคะ...คะ เรียบร้อยคะ มันให้ไปเอาตัวพี่นราที่โรงแรมเทพธานี มันบอกว่า
มันมัดไว้ในห้องเบอร์เก้า

หลวงเทพ

ถ้ามันรีบไป แค่นายหวังอะไรมาก ถ้าเชื่อว่ามันไม่ ยังไม่ปล่อย

ลัมย์

คะ หวังยากคะ ก็ฉัน...รู้ดีว่าจะต้องลบทน เพราะมันจะต้องผูกหวังแน่ ๆ
เอ๊ะ นั่นใคร

หลวงเทพ

ใครนั่น...ใคร . ทำไมไม่พูด

(คนตรี)